

ניצוצי קודש

פנינים יקרים מרבותינו הקדושים לבית
• פרמישלאן • נדבורנא • קרעטשניף •
ויוצ"ח זי"ע ועכ"א

פרשת ואתחנן תשפ"ה

ויתעבר ה' וגו' ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי

עוד בדבר הזה (ג, כו)

כבר נודע מה שאמרו רז"ל (ילקוט שמעוני, פר' דברים רמז תתק"מ) אשר משה רבינו ע"ה התפלל תקט"ו תפילות כמנין 'ואתחנן' כדי שיזכה להיכנס לארץ ולא נענה. ואיתא (פני יהושע, ברכות לב:) כי אילו היה מוסיף עוד תפילה אחת ומגיע למנין תקט"ז מיד היה נענה, ולכן אמר לו השי"ת 'רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה'. הנה בספרים הקדושים (מגלה עמוקות בפרשתנו, ועוד) נתנו טעמים ע"פ הסוד אמאי התפלל משה רבינו במספר תקט"ו תפילות דייקא. אמנם יראה לי על דרך הפשט, אשר משה רבינו באמת לא כיוון למספר מסויים, רק התפלל הרבה תפילה אחר תפילה עד שהגיע באקראי לאותו המספר. והנה כל דבר ישועה הנצרך בעולם, יש מספר מסוים של תפילות אשר אם יתפלל אותם האדם אזי בודאי תתקבל תפילתו ויהיה נענה, אלא שאותו המספר טמיר ונעלם מעיני כל חי ואינו גלוי כי אם לפני יודע תעלומות בלבד. והנה מספר התפילות שהיה נצרך כדי לפעול שיכנס משה רבינו לארץ היה תקט"ז תפילות, ומשה רבינו ע"ה אף שלא ידע המספר אך מרוב התפילות שהתפלל הגיע עד למספר תקט"ו תפילות ואילו היה מתפלל עוד תפילה אחת אז היה נענה, אמנם השי"ת ידע כי הדבר אינו לטובה כמו שגזרה חכמתו יתברך, לפיכך אמר לו 'אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה'. ומכאן ילמד האדם שבשום אופן אין לייאש את עצמו מן הרחמים, רק על כל דבר וענין צריך להרבות בתפילה ולבקש עוד ועוד מבלי להרפות, עד אשר יזכה ויגיע למספר התפילות הנצרך לו ואז יענה בתפילתו.

(דבר חיים – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' חיים מרדכי רוזנבוים זצוק"ל מנדבורנא)

רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה (ג, כו)

במדרש (ילקוט דברים תתכ) אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, אבל אתה נענה בשאר דברים. ויש להבין וכי ס"ד שמה רבנו ע"ה לא יהא נענה בכל שאר תפילותיו. והנראה לפרש דקאי על אותם תקט"ו תפילות שהתפלל משה כמנין ואתחנן

כדי ליכנס לא"י, שלא ילכו לאיבוד ולא ישובו ריקם, ואעפ"כ שלא פעל באותן התפילות בדבר הזה, יפעלו התפילות בדברים אחרים, ודבר זה על כל אחד מבני ישראל לדעת שאע"פ שלא פעל בתפילתו, לא נתבטלה התפילה ח"ו ואם לא נענה בדבר זה יפעל בדבר אחר, ואם לא באותו זמן יענה בזמן אחר ע"י אותה התפילה, ואם לא יפעל בעבורו יפעול בעבור אחרים, אבל שום תפילה לא נאבד, רק עושה רושם למעלה לפעול באיזה אופן שיהיה, כי הקב"ה שומע תפילות כל פה עמו ישראל ברחמים.

(שפתי ראם – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' אשר מרדכי ראזענבוים זצוק"ל מקליוולאנד – סטראזיניץ)

וידעת היום והשבת אל לבבך וגו' (ה, לט)

וסמך ליה ושמרת את חקיו ואש מצותיו וגו', ויש לדמו עפ"י מה דאיתא ברמב"ם הק' (הלכות תשובה פ"ב) שהתשובה הוא שיעזוב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמור בלבו שלא יעשה עוד, וז"ש וידעת היום והשבת אל לבבך שהוא החשובה והחרטה על העבר, וסמך ליה הקבלה על העתיד ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום למען ייטב לך ולבניך אחריו וגו', וכדאיתא ברמב"ם הק' אתמול הי' שנוא מלפני המקום היום הוא אהוב ונחמד לפניך, וזהו למען ייטב לך ולבניך אחריו.

(תורת חיים ואמונה – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' צבי הירש רוזנבוים זצוק"ל מקרעטשניף סיגעט)

שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד (ו, ד)

אות עי"ן שבת יבית 'שמע' ואות דל"ת שבת יבית 'אחד' הם אותיות רבת"י (עיין בעל הטורים כאן), ואמר רמז בזה, שבלשון אשכנזי אות ע' מרמז על עסי"ן עבודת האכילה, ואות ד' על דאווני"ן עבודת התפילה, ללמד שעל ידי עבודת האכילה בדביקות יוכל להגיע לידי דביקות בתפילה.

(מאמר מרדכי – לכ"ק אדמו"ר הרב הקדוש הרבי רבי מרדכי'לע זצוק"ל מנדבורנא)

סיפורים ועובדות מרבינו הקדוש הרבי ר' מרדכי'לע מנדבורנא זצוק"ל - ראש השלשלת לבית נדבורנא

ביתו של רבינו היה פתוח לרווחה לכל, ובמשך כל שעות היום והלילה היו אופים ומבשלים עבור האורחים, השולחנות היו ערוכים בכל טוב וטוב כסעודת שלמה בשעתו וכל דכפין ייתי ויכול, עד כדי כך שאנשים זרים שנקלעו למקום אשר לא ידעו על מנהגו של רבינו, חשבו שיש שם איזה חתונה או שאר שמחה, היו גם אנשים שבאו לקחת מידי יום ביומו אוכל לרעבון בני ביתם, וכל מי שהתבייש לבוא בשעות היום בא בשעות הלילה.

(אורות מרדכי)

פעם התאכסן רבינו בבית יהודי אחד שהיה לו בן שהיה בן י"א שנה, אלא שהיה גדול בקומתו כבן י"ג שנים, וכאשר ישב רבינו לאכול ביחד עם הבעל אכסניא, והיה שם עוד הרבה אנשים שבאו להסתופף בצל רבינו, וגם הילד היה שם, קרא רבינו להילד ושאלו בן כמה שנים אתה, והשיב בן י"א, ענה רבינו על זה, א הא. שוב שאל אותו רבינו מי הוא המלמד שלך, והראה הילד על יהודי אחד שישב שם, ורבינו הסתכל על אותו האיש, ושוב אמר א הא. אחר כך

אמר לו רבינו, אם כן רוצה אני לראות את הציצית שלך, ומפני שהנני מבקש ממך להראות לי את הציצית שלך, אראה לך גם הציצית שלי, ורבינו הראה לו את הציצית שלו, ואמר לו, ועכשיו אני רוצה לראות הציצית שלך, וכאשר הראה את הציצית, ראו שהיה חסר חוט אחד של הציצית. אמר לו רבינו: עכשיו תגיד לי שזה רוח הקודש,

אבל באמת אין זה רוח הקודש, אלא ראיתי שחסר לך מהצלם אלקים, לכן חשבתי, אני מכיר את הוריק, והם יראי ה', אם כן לא יחסר לך מהצלם אלקים, לכן חשבתי שאפשר אין לך תפילין כשרים, אבל אמרת לי שאין לך עדיין תפילין, לכן חשבתי אולי המלמד שלך אינו ירא שמים, אבל ראיתי שגם המלמד שלך אדם חשוב, על כן הבנתי שהציצית שלך אינו כשר, ולמי שהציצית שלו אינו כשר חסר לו מהצלם אלקים, לכן בקשתי ממך שאני רוצה לראות את הציצית שלך. ואם תשאל למה שאלתי אותך ברבים, ונתביישת, מפני שרציתי שתזכור כל ימי חיך להיות נזהר על ציצית כשרות כל ימי חיך.

(איש יהודי)

הרה"ק מוהר"ם מנדבורנא זצלה"ה, באחד משיחותיו בעניני עבודת השי"ת אמה, ולדבקה בו, הוא מצות עשה אחת בתורה"ק, והוא הוא המעמיד את כל היהודי על רגליו, (ובל"ק אין דאס שטעלט דעם גאנצין יוד אויף די פיס).

(רזא דעובדא)

רבינו לא הניח בביתו כוסיות רק כוסות גדולות, והיה קורא לכוסיות בדרך צחות רשעים, כי הם לא נותנים הרבה לשתות, ומרגלא בפומיה שכאשר שותים יי"ש ונותנים לחיים לא נותנים על כוס קטן שאינו ראוי לברכה כי אם על כוס גדול, ואכן בכל הזדמנות אם במוצאי תענית או כשהיה רבינו מחלק תיקון ביארציט

וכדו' היה נותן יי"ש בכוסות גדולות וכמו כן קפה היה רבינו מחלק בכוסות גדולות וגם פרוסות ה"לעקיך" (העוגה) היו גדולות יותר מהרגיל.

(אורות מרדכי)

פעם אחת בליל שבת קודש נכנס רבינו לבית מדרשו, והניח על ארבע פינותיו של כל השולחנות חתיכת נייר, ועליהם נתן טאביק, ואמר להמתפללים שכל אחד יריח מהטאביק, מפני שהמלאכים גם כן מריחים טאביק בליל שבת קודש.

(איש יהודי)

פ"א בא איזה פועל אל רבינו לעשות איזה מלאכה בביתו, רבינו שאל אותו כמה כסף מגיע לו עבור עבודתו ענה הפועל את הסכום שמגיע לו כפי ששילמו בימים ההם על יום עבודה, רבינו שאל אותו כמה הם הוצאות ביתו יום יום ויצא החשבון יותר מהסכום הנ"ל אמר לו רבינו אם אני אתן לך רק את הסכום הנ"ל סמה תפרנס את בני ביתך אמר הפועל לרבינו אז כמה רוצה הרבי לתת אמר רבינו סכום הרבה יותר גבוה, כמובן שהפועל הסכים לכך.

(אורות מרדכי)

מדי פעם היו הנוסעים עם רבינו שואלים את רבינו בדאגה, איך נגיע למחוז חפצינו קודם כניסת השבת, ורבינו היה עונה להם כשהוא רגוע: אל תדאג, אין זה עניינכם. וכאשר הגיעו והיה עוד הרבה זמן לפני כניסת השבת היה רבינו שואלם: נו, יכולים לסמוך עלי, התאמינו לי מעכשיו.

(איש יהודי)

הגליון נתרם לזכותו ולרפואתו במהרה של הרה"ג ר' חיים מרדכי דוב בן אסתר לרפו"ש בתוך שאר חולי ישראל

